

H. C. D. Müller: Det undrer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) slet ikke kan faae Blikket rettet paa, at ligesom der er to Graders Forskjel i den kommunale Valgret for Kjøbenhavn og for det øvrige Land, kunde der ogsaa være nogen Anledning til at fastholde Ansigtet om en Forandring i Kjøbenhavn, ikke blot ved det ene Forslag, men ved det andet. Der er, som der flere Gange er sagt, ikke blot Forskjel, naar vi se paa den Skat, hvorefter den kommunale Valgret nu bestemmes, idet man selv naar man svarer Skat, men den ikke har en vis Størrelse, ikke har kommunal Valgret, men, som det allerede er berørt ved tidligere Leilighed, og som det synes at være opfattet af den høitærede Minister og af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, saa vil selv den anden betydelige Betskatning i Kjøbenhavn, som mange Gange, naar man bor i ældre Gaarde, kan være overordentlig betydelig for den mindre Skatteyder, nemlig den kommunale Bygningsafgift, endda ikke ved det af det ærede Medlem foreslaaede Forslag medføre kommunal Valgret. Derfor er Sagen virkelig dybt forskjellig i Kjøbenhavn og paa Landet og i Kjøbstæderne. Nu maa man tillige huske paa, at den hele kommunale Styrelse har langt Mere at sige for den mindre bemidlede Befolkning i Kjøbenhavn end for de øvrige Dele af Landet. Det er et Faktum, at der er givet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse en større Ret overfor Lovgivningen med Hensyn til Fattigvæsenet, end Ministeriet nogenstunde har villet indrømme Kjøbstæderne og Landet. Det er tilladt den at gjøre Planen af 1799 om, rigtignok denne Gang i en human Aand, men det er aldeles bestemt derimod negtet Kjøbstæderne at røre ved Fattigreglementet af 1803. Paa samme Maade forholder det sig med de større Bestemmelser i Skolevæsenet; disse ere ogsaa i Kjøbenhavn i Hænderne paa Kommunalbestyrelsen i en høiere Grad, end det forholdsvis er Tilfældet i det øvrige Land. Og det har mangen Gang Betydning for de kjøbenhavnske Borgere, ikke alene hvorledes det forholder sig med Fattigvæsenet, men hvorledes det forholder sig med Skolerne, om de ligge i enkelte

store Bygninger til stor Besvær for Befolkningen, og der er mange lignende Spørgsmaal, som frembyde sig. Det forekommer mig derfor, at ligesom Bestemmelserne om Valgretten til Landsthinget ere forskjellige fra det øvrige Land og Kjøbenhavn, saa kunde der ogsaa være Grund til at adskille disse to Dele ved Kommunalvæsenet. Jeg tror ogsaa, at hvis man ikke lader den kjøbenhavnske Kommunallov gaa ved Siden af den anden, saa vil det være det Samme som at taæ Sagen for Kjøbenhavn, hvor den er dobbelt paatrængende. Jeg tillader mig virkelig at udtale, at der er ingen fornøstlig Grund til at antage, at det Forslag, som er indbragt om den kommunale Valgret for hele Landet, vil gaa igjennem, det vilde være det Samme, som om Landsthinget vilde udtale en Fordømmelsesdom over de Principer, der nu ligge til Grund for dets egen Tilværelse. De ærede Herrer have bygget deres Forslag paa Grundloven af 5te Juni 1849, det derværende Landsthings Princip, ikke det nuværende Landsthings; men i det Dieltik, Landsthinget vilde slutte sig til det nævnte Lovforslag, saa vil det i Grunden udtale en Dødsdom over de forskjellige Principer, som have frembragt dets egen Tilværelse. De ærede Herrer maa dernæst huske, at det Princip, som de have lagt til Grund, nemlig Valgbårhedsænsus, er det selv samme, som de ledende Mænd fra deres Side selv have erkjendt have ført til det ganske Mobsatte af, hvad man tilsigtede med Landsthinget, nemlig, at man i 1849 vilde indrette en Valgbårhedsænsus, saa at der skulde blive en Forskjel paa Flertallet i de to forskjellige Thing, og derfor bestemte man sig til Udelælselse af Tiendeaafgiften i Censusberegningen, og senere har det vist sig ved Landsthingsvalgene i Sjælland, at affurat Virkningen formødelst Utilstrækkeligheden af Censusberegningen blev den samme ved Landsthingets Valgret og Folkethingets Valgret. De ærede Herrer Forslagsstillere ville tilsidst erkjende, at de ere i dette Punkt komne paa en meget uanfælig Grund, naar de ville gjennemføre Loven, hvis de vælge nogen Garant i en Valgbårhedsænsus. Enhver Indskrænkning i Valgbårhedsomraadet har igjennem uendelige